

○ (๗)

คำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ในคดี
ล้มละลาย
ต่อศาลอุทธรณ์คดีชั้นฎีกาพิเศษ



คดีหมายเลขดำที่ [redacted]
คดีหมายเลขแดง [redacted]

ศาลล้มละลาย

วันที่...๑๑.....เดือน.....เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความล้มละลาย

ระหว่าง { ธนาคารเอเชีย โจทก์
บริษัท [redacted] ผู้ร้อง
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้คัดค้าน

[redacted] จำเลย

ข้าพเจ้า บริษัท [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ร้อง เลขประจำตัวประชาชน - เชื้อชาติ - สัญชาติ...ไทย .อาชีพ....- เกิดวันที่...-.....เดือน...- พ.ศ - อายุ - ปี

อยู่บ้านเลขที่... [redacted] หมู่ที่...๑.....ถนน..ลาดพร้าว ตรอก/ซอย [redacted] ตำบล/แขวง... [redacted] ...อำเภอ/เขต... [redacted] จังหวัด..กรุงเทพฯ .รหัสไปรษณีย์ [redacted] โทรศัพท์..... [redacted]

ขอยื่นคำร้อง / คำขอ มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

เมื่อประมาณวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ นางสาว [redacted] ทายาทโดยธรรมของนาง [redacted] ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของสิ่งก่อสร้างบนสารบัญจดทะเบียนที่ดินพิพาท น.สทก เลขที่ ๑๔๐๑ [redacted] (เอกสารหมายเลข ร.๑๐) ได้มีโอกาสพบเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โดยบังเอิญ ซึ่งได้สอบถามว่า เป็นทายาทของนาง [redacted] ใช่หรือไม่ ผู้ร้องจึงตอบว่า ใช่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แจ้งว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีความเห็นสั่งเพิกถอนนิติกรรมการ

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว.

..... [redacted] ผู้ร้อง / ผู้ขอ

๒.

โอนที่ดินพิพาทดังกล่าวต่อศาลล้มละลาย [REDACTED] จึงแจ้งและยื่นคำร้องยืนยัน
ตัวตนในวันนั้นว่า ตนเป็นทายาทนาง บุญหนุน (เอกสารหมายเลข.๒๘) และในวันที่ ๑๓ ตุลาคม
๒๕๖๓ ถัดมานางสาว [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจของผู้ร้อง ก็ได้ยื่นคำร้องถึงเจ้า
พนักงานพิทักษ์ทรัพย์คัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่มีคำสั่งเพิกถอนการโอนนิติกรรม
ที่ดินพิพาทโดยมิได้เรียกทายาทนาง บุญหนุน และ ผู้ร้อง เข้าสอบสวนอย่างเป็นทางการ (เอกสาร
หมายเลข ร. ๓๙) แต่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่รับฟัง ในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ได้ยื่นคำร้องเป็นคดีต่อศาลล้มละลาย หมายเลขคดีดำที่ สล.๓๘ [REDACTED] ๓ ขอให้เพิก
ถอนการโอนนิติกรรมที่ดินพิพาท และ ในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพียงวันเดียว เจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ ได้มีหมายแจ้งคำสั่งมายังผู้ร้อง ซึ่งได้ยื่นคำคัดค้านการเพิกถอนในชั้นสอบสวนของเจ้า
พนักงานพิทักษ์ทรัพย์กรณีไม่เรียกบริษัท [REDACTED] กรรมการผู้
มีอำนาจ ผู้ร้อง และ นางสาว [REDACTED] ทายาทนาง บุญหนุน [REDACTED] ผู้มีชื่ออยู่ในสารบัญ
การจดทะเบียนเอกสารสิทธิ์ที่ดินพิพาท ไปสอบสวนนั้นมิได้ทำให้การทำความเห็นของเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์เปลี่ยนแปลงไป การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะได้สอบสวนทายาทของนางบุญหนุน
หรือไม่ จึงมิได้มีผลต่อการทำความเห็นเพิกถอนการโอนของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่อย่างใด
เพราะฉะนั้นจึงแจ้งคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มาให้ทราบ หากจะคัดค้านประการใดให้ยื่นคำร้อง
คัดค้านต่อศาลภายใน ๑๔ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหมายนัด(แจ้งคำสั่ง)นี้ (เอกสารหมายเลข ร. ๒๙)
ตั้งนั้นผู้ร้องเมื่อได้รับหมายนัด(แจ้งคำสั่ง) ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาล
ล้มละลายเป็นคดีนี้ ว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการสั่งเพิกถอนการโอนนิติกรรมที่ดินพิพาท
ไม่ชอบด้วยกฎหมายและการปฏิบัติการทำสำนวนการเพิกถอนการโอนนิติกรรมขัดคำสั่งกรมบังคับ

๓.

คดีที่ ๔๕๑/๒๕๔๙ เรื่องการปฏิบัติงานสำนวนเพิกถอน ในข้อ ๒ เมื่อมีคำสั่งให้ตั้งสำนวนเพิกถอนการ
โอนหรือการกระทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รับผิดชอบดำเนินการแล้ว ให้เจ้าพนักงาน

พิทักษ์ทรัพย์ออกหมายเรียกหรือออกหมายนัดสอบสวนผู้เกี่ยวข้องและให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๒.๑ สำนวนเพิกถอนการโอนหรือการกระทำ เมื่อเรียกผู้รับโอนหรือผู้รับการกระทำทั้ง

บุคคลภายนอกมาสอบสวนเสร็จแล้วให้หมายนัดสอบสวน.....และดูหน้ามาสอบสวนต่อไป

(เอกสารหมาย ร. ๒๔)

ศาลล้มละลายนัดไต่สวนในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และ นัดสืบพยานวันเดียว ใน
วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ในวันที่มีการเรียกคืนสำนวนและโอนคดี จากท่านตรัสร์ และ ท่านลลิตา
มาเป็น ท่านผู้พิพากษาเดิมในคดีสล.๑ [REDACTED] ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำร้องขอให้เพิก
ถอนการโอนนิติกรรมและคดีนั้นผู้พิพากษาได้ตัดสินใจให้เพิกถอนการโอนนิติกรรมไปก่อนหน้า (สล.ที่
[REDACTED]) เนื่องจากมีการสืบพยานได้เร็วกว่าคดีนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์
ชั้นอุทธรณ์พิเศษ (เอกสารหมาย ร. ๓๕ , ร.๓๖, ร.๔๐ ร.๔๑)

ศาลได้นัดตัดสินคดีนี้ในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นคดีแดงที่สล.๑ [REDACTED] มี
คำสั่งให้ยกคำร้อง ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง

ด้วยความเคารพอย่างที่สุด

ข้อ ๑. คดีนี้ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลโดยอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำ
และคำวินิจฉัยของผู้คัดค้าน (เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์) เหตุเพราะในกระบวนการสอบสวนโดย
ผู้คัดค้านนั้น ไม่ได้ทำการสอบสวนให้เป็นไปตาม ขั้นตอนและวิธีการตามที่กฎหมายกำหนด
เอาไว้โดยเฉพาะ กล่าวคือ ผู้คัดค้านไม่ได้เรียกผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนไปทำการสอบสวน
กลับเรียกแต่เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องรายอื่นๆไปทำการสอบสวนเท่านั้นทำให้การสอบสวนของผู้คัดค้าน

๔.

นั้นไม่ได้รับข้อเท็จจริงโดยถูกต้องและครบถ้วนอันมีผลถึงการทำความเห็นของผู้คัดค้านนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือทำให้ความเห็นของผู้คัดค้านอาจถึงขั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงได้นำคดีนี้มาร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้คัดค้านที่มีความเห็นให้เพิกถอนนิติกรรมในที่ดินพิพาทแล้วให้ผู้คัดค้านเริ่มต้นกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่โดยให้ทำการเรียกผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนเข้าสู่กระบวนการสอบสวนและให้ผู้คัดค้านทำความเห็นและคำสั่งเกี่ยวกับการโอนที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส.๓ ก) เลขที่ ๑๔๐๑ ใหม่ภายหลังจากที่ได้ข้อเท็จจริงจากผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนแล้ว รวมถึงให้ศาลเพิกถอนกระบวนการต่างๆของผู้คัดค้านก่อนที่จะได้เรียกให้ผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนไปสอบข้อเท็จจริงด้วย

ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า การสอบสวนและความเห็นของผู้คัดค้านที่ให้เพิกถอนการโอนที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส.๓ ก) เลขที่ ๑๔๐๑ ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว และอ้างว่าผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนนั้นได้นำพยานหลักฐานเข้าหักล้างคำร้องของผู้คัดค้านในคดีหมายเลขดำที่ สล ๑๕๖๓๓ จนต่อมาศาลมีคำสั่งให้เพิกถอนการโอนและการทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวเป็นคดีหมายเลขแดงที่ สล ๑๕๖๓๓ และคดีอยู่ระหว่างที่ผู้คัดค้านในคดีดังกล่าวยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลอุทธรณ์ชั้นอุทธรณ์พิเศษ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลล้มละลายกลางพิพากษาว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า เจ้าหนี้รายที่ ๒ ขอให้ผู้คัดค้านตรวจสอบที่ดินพิพาทเพื่อรวบรวมเข้ากองทรัพย์สินของจำเลย ผู้คัดค้านทำการสอบสวนพยานหลักฐานต่างๆแล้วทำรายงานเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยวินิจฉัยว่าจำเลยเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ต่อมาจำเลยได้โอนขายให้ผู้อื่นหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาดผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งเพิกถอนการโอนที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยกับนางสาวธนัชพรและนิติกรรมอื่นที่

ได้มีการทำขึ้นในภายหลังแม้ต่อมาผู้ร้องจะยื่นคำร้องคัดค้านในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ เพื่อขอให้ผู้คัดค้านยกเลิกคำสั่งเรื่องการเพิกถอนการโอนและขอให้ปล่อยทรัพย์สินแก่ผู้ซื้อทรัพย์สิน แต่ผู้คัดค้านมีหนังสือแจ้งผู้ร้องว่าการจะสอบสวนเรื่องทายาทของนางบุญหนุนหรือไม่นั้นก็ไม่ได้ทำให้มีผลเปลี่ยนแปลงความเห็นของผู้คัดค้านเกี่ยวกับการเพิกถอนการโอนที่ดินพิพาท อันเป็นการยืนยันคำวินิจฉัยของผู้คัดค้าน แต่คำวินิจฉัยดังกล่าวก็เป็นเพียงความเห็นของผู้คัดค้านที่ต้องยื่นเป็นคำร้องเพื่อให้ศาลมีคำสั่งต่อไป ซึ่งเมื่อพิจารณาพยานหลักฐานของคู่ความทุกฝ่ายแล้ว ศาลอาจจะมีคำสั่งตามคำร้องของผู้คัดค้านหรือยกคำร้องของผู้คัดค้านก็ได้ ทั้งเมื่อศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องของผู้คัดค้านแล้ว ผู้ที่เข้าเป็นคู่ความในคดีชอบที่จะอุทธรณ์ ฎีกาคำสั่งต่อไปได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่นนี้ถ้าฟังความเห็นของผู้คัดค้านเกี่ยวกับที่ดินพิพาท ย่อมไม่มีผลบังคับได้โดยทันทีแต่อย่างใด จึงไม่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องได้ ดังนั้นคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของผู้คัดค้านที่เห็นว่าต้องเพิกถอนนิติกรรมการโอนขายที่ดินพิพาทของจำเลยและนิติกรรมอื่นที่ได้ทำขึ้นในภายหลังจึงมิได้ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย กรณีไม่ต้องด้วยพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๑๔๖ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ข้อ๒. ผู้ร้องยังไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของศาลล้มละลายกลางในประเด็นที่วินิจฉัยว่าผู้ร้องไม่ได้รับความเสียหายจึงไม่มีอำนาจฟ้อง ผู้ร้องจึงขอโต้แย้งและคัดค้านคำสั่งของศาลล้มละลายกลางต่อศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ โดยขออุทธรณ์ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและในปัญหาข้อกฎหมาย ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

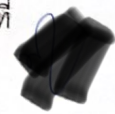
ก. ปัญหาข้อเท็จจริง

คดีนี้ศาลล้มละลายกลางได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงเอาไว้ความตอนหนึ่งว่า “ผู้คัดค้านทำการสอบสวน

๖.

พยานหลักฐานต่างๆแล้วทำรายงานเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยวินิจฉัย
ว่าจำเลยเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ต่อมาจำเลยได้โอน
ขายให้ผู้อื่นหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด ควรยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการเพิก
ถอนการทำนิติกรรมการโอนขายที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยกับนางสาวธนัชพรและนิติกรรมอื่นที่ได้มี
การทำขึ้นในภายหลัง”

ความในข้อนี้ ผู้ร้องเห็นว่าศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยรวบรัดและยัง
คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง เพราะคดีนี้ผู้ร้องอ้างว่าผู้คัดค้านทำการสอบสวนและมีความเห็นและ
คำสั่งโดยมิชอบด้วยกฎหมายเหตุเพราะยังไม่ได้ทำการสอบสวนพยานหลักฐานให้ครบถ้วนโดยเฉพาะ
การที่ผู้คัดค้านนั้นได้ทราบอยู่ก่อนแล้วว่ายังมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับที่ดินรายพิพาทอยู่อีกคือผู้ร้องและ
ทายาทของนางบุญหนุน ซึ่งสามารถที่จะให้ข้อมูลและข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่รูปคดีและทำให้
การทำความเห็นและคำสั่งต่างๆของผู้คัดค้านนั้นมีความถูกต้อง แต่ผู้คัดค้านกลับไม่ยอมเรียกผู้ร้อง
และทายาทของนางบุญหนุนเพื่อมาให้ข้อเท็จจริงแก่ผู้คัดค้านก่อนที่ผู้คัดค้านจะทำความเห็นและ
คำสั่งต่อไป ซึ่งเพื่อให้ผู้คัดค้านได้ปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วนและถูกต้องและป้องกันการใช้ดุลยพินิจที่
เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงที่อาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ทางกรมบังคับคดีจึงได้มีคำสั่งหรือ
แนวทางให้ผู้คัดค้านจะต้องปฏิบัติตามนั้นคือ คำสั่งกรมบังคับคดีที่ ๔๕๑/๒๕๔๙ เรื่อง การ
ปฏิบัติงานสำนวนเพิกถอน ซึ่งได้วางแนวปฏิบัติเอาไว้โดยให้ผู้คัดค้านจะต้องทำการเรียกหรือมี
หมายเรียกหรือหมายนัดให้บุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรสอบสวนให้มาพบผู้คัดค้านเพื่อทำ
การสอบข้อเท็จจริง เมื่อทำการสอบสวนข้อเท็จจริงจากบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงค่อยให้ผู้
คัดค้านทำความเห็นและคำสั่ง แต่ในคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้คัดค้านยังไม่ได้เรียกบุคคลที่



เกี่ยวข้องกับทั้งหมดเพื่อมาให้อรรถาธิบายในคดี ซึ่งการที่ไม่ได้เรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาทั้งหมดนั้นก็ไม่มีเหตุผลที่หนักแน่นและเพียงพอว่าเป็นเพราะสาเหตุใดจึงไม่เรียกผู้ร้องและทนายทนายของนางบุญหนุนมาให้ให้อรรถาธิบายทั้งที่ผู้ร้องและทนายทนายของนางบุญหนุนนั้นสามารถให้อรรถาธิบายที่เป็นประโยชน์แก่คดีและถือว่าเป็นประโยชน์แก่ทางราชการด้วยเพราะจะทำให้เจ้าหน้าที่หรือข้าราชการที่ปฏิบัติราชการตามกฎหมายนั้นวินิจฉัยและมีคำสั่งได้ตรงตามข้อเท็จจริงและเกิดความยุติธรรมแก่ผู้ร้องและประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วยและยังเป็นการแสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเป็นไปตามหลักการฟังความทุกฝ่ายด้วย อีกทั้งกฎหมายล้มละลายหรือพระราชบัญญัติล้มละลายนั้นถือว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ดังที่ศาลฎีกาได้เคยมีเอาไว้ในคำพิพากษาของศาลฎีกา ที่ ๒๒๓๐/๒๕๔๔ โดยวินิจฉัยเป็นหลักกฎหมายเอาไว้ความตอนหนึ่งว่า “กรณีถือว่าพระราชบัญญัติล้มละลายฯ เป็นกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน” ดังนั้น เมื่อกฎหมายล้มละลายเป็นกฎหมายที่สำคัญอันเกี่ยวด้วยความสงบสุขเรียบร้อยของประชาชนทั้งปวงแล้วเช่นนี้ การที่มีเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานตามกฎหมายล้มละลายกระทำการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือยังไม่เป็นไปตามขั้นตอนหรือหลักการอันดีของกฎหมายก็ต้องถือว่าเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการให้สังคมและประชาชนทั้งปวงเกิดความไม่สงบสุขหรืออาจจะมิผลให้เกิดความปั่นป่วนและวุ่นวายขึ้นในสังคมได้ ประกอบกับหลักการของกฎหมายล้มละลายต้องการให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพราะเป็นกฎหมายที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ และบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นได้รับประโยชน์สูงสุดและต้องการให้ข้อพิพาทต่าง ๆ นั้นจบลงโดยเร็วไม่ยืดเยื้อ และเมื่อข้อพิพาทมาถึงศาลหรือมาอยู่ในอำนาจของศาลแล้ว กฎหมายก็มีเจตนารมณ์ให้ศาลนั้นนอกจากชี้ขาดข้อพิพาทแล้วยังต้องการให้ตรวจสอบการกระทำของบุคคลต่างๆ

รวมถึงเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายล้มละลายว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยเป็นไปตามระเบียบแบบแผนหรือไม่ ดังคำปรารภหรือหมายเหตุที่อยู่ท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๒ ความตอนหนึ่งว่า “เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากคดีล้มละลายเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งทั่วไป ซึ่งโดยผลของคดีล้มละลายย่อมกระทบต่อเศรษฐกิจโดยส่วนรวมและหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลายโดยเฉพาะแล้ว ย่อมทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาสามารถดำเนินไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น” และด้วยเหตุนี้เองในส่วนของ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ถ้ากระทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดๆ กฎหมายได้ให้สิทธิและอำนาจบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ สามารถยื่นคำร้องขอต่อศาลล้มละลายได้เพื่อให้ศาลทำการไต่สวนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่าได้กระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนหรือไม่ หากได้ความหรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผน โดยถูกต้องและครบถ้วน กฎหมายก็ได้ให้อำนาจศาลล้มละลายเอาไว้ว่าให้มีอำนาจกลับหรือแก้ไขหรือสั่งประการใดๆตามที่เห็นสมควรก็ได้ หรือหากเห็นว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทำถูกต้องและครบถ้วน ตามกฎหมายแล้วก็ให้มีคำสั่งยืนตามความเห็นหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไป ตาม มาตรา ๑๔๖ ของ พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๓

ดังนั้น ในคดีนี้เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงโดยชัดแจ้งแล้วว่า ผู้คัดค้านทราบอยู่ก่อนแล้วว่าผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนนั้นมีตัวตนอยู่และเป็นบุคคลที่ทราบข้อเท็จจริง แต่ผู้คัดค้านก็ไม่ได้เรียกตัวผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุน เพื่อให้มาสอบสวนและให้ข้อเท็จจริง จึงนับได้ว่าผู้คัดค้าน

นั้นมิได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมายและตามหลักการหรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย ฉะนั้น การที่ศาลล้มละลายกลางไม่ได้วินิจฉัยในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของผู้คัดค้านในส่วนที่ยังไม่ได้ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความบกพร่องที่ไม่เรียกผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนไปให้ข้อเท็จจริงนั้น ถือว่าศาลล้มละลายกลางยังใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยพยานหลักฐานและทำคำพิพากษา ยังไม่ถูกต้องและยังไม่ครบถ้วนตามประเด็นที่ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องในคดีนี้และยังไม่เป็นไปตาม มาตรา ๑๔๖ ของ พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๕๓ อันจะส่งผลให้การวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายที่จะกล่าวในลำดับต่อไปนั้นเกิดความคลาดเคลื่อนตามไปด้วย

ฉะนั้น ที่ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยข้อเท็จจริงเอาไว้ในคำพิพากษาโดยไม่ได้อิงวินิจฉัยในส่วนของ การปฏิบัติหน้าที่ที่บกพร่องของผู้คัดค้านนั้น ผู้ร้องจึงเห็นว่ายังเป็นการที่ศาลล้มละลายกลางใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและประเด็นในคดีนี้ยังไม่ถูกต้องและครบถ้วน ผู้ร้องจึงขอศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษได้โปรดมีคำพิพากษากลับหรือแก้คำพิพากษาของศาลล้มละลายกลางในประเด็นนี้ด้วย

ข. ปัญหาข้อกฎหมาย

การที่ศาลล้มละลายกลางได้อิงวินิจฉัยในประเด็นปัญหาเอาไว้ความตอนหนึ่งว่า “แต่คำวินิจฉัยดังกล่าวก็เป็นเพียงความเห็นของผู้คัดค้านที่ต้องยื่นเป็นคำร้องเพื่อให้ศาลมีคำสั่งต่อไป ซึ่งเมื่อพิจารณาพยานหลักฐานของคู่ความทุกฝ่ายแล้ว ศาลอาจจะมีคำสั่งตามคำร้องของผู้คัดค้านหรือยกคำร้องของผู้คัดค้านก็ได้ ทั้งเมื่อศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องของผู้คัดค้านแล้ว ผู้ที่เข้าเป็นคู่ความในคดีชอบที่จะอุทธรณ์ ฎีกาคำสั่งต่อไปได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่นนี้ลำพังความเห็นของผู้คัดค้านเกี่ยวกับที่ดินพิพาท ย่อมไม่มีผลบังคับได้โดยทันทีแต่อย่างใด จึงไม่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องได้ ดังนั้นคำ

วินิจฉัยหรือคำสั่งของผู้คัดค้านที่เห็นว่าต้องเพิกถอนนิติกรรมการโอนขายที่ดินพิพาทของจำเลยและนิติกรรมอื่นที่ได้ทำขึ้นในภายหลังจึงมิได้ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย”

ความในข้อนี้ ผู้ร้องเห็นว่าศาลล้มละลายกลางยังวินิจฉัยคลาดเคลื่อนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย เนื่องจากเมื่อพิจารณาถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๔๖ แห่ง พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๘๓ ซึ่งแยกองค์ประกอบของกฎหมายได้ดังนี้

(๑) ถ้าบุคคลล้มละลาย , เจ้าหนี้ หรือ บุคคลใด

(๒) ได้รับความเสียหายจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ดังต่อไปนี้

๒.๑. โดยการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

๒.๒ โดยคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(๓) บุคคลนั้นอาจยื่นคำร้องขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ภายใน ๑๔ วัน

(๔) ให้ศาลมีอำนาจ

๔.๑. ยืนตาม

๔.๒. กลับ

๔.๓. แก้ไข

๔.๔. สั่งประการใดตามที่เห็นสมควร

จากองค์ประกอบและถ้อยคำในบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรา ๑๔๖ จะเห็นว่า ความเสียหายที่จะได้รับจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้นจะมี ๒ ลักษณะด้วยกัน กล่าวคือ ๑. ความเสียหายจากการกระทำ หรือ ๒. ความเสียหายจากคำวินิจฉัย ในคดีนี้ปรากฏว่าศาลล้มละลายกลางได้ทำการวินิจฉัยแต่เพียงความเสียหายในส่วนที่ ๒ คือ ความเสียหายจากคำวินิจฉัย แต่ศาล

ล้มละลายกลางยังมิได้วินิจฉัยในส่วนของความเสียหายในส่วนที่ ๑ คือ ความเสียหายจากการกระทำ
กล่าวคือ การที่ผู้คัดค้านมิได้ทำการเรียกผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนมาให้ข้อเท็จจริง
ทั้งที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องและสามารถให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่รูปคดีได้ ในส่วนนี้
เรียกว่ามิได้กระทำการตามที่กฎหมายกำหนดและตามหลักการที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ อีกส่วน
หนึ่งคือการยืนยันหรือตอบกลับมายังผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนว่าแม่จะทำการสอบสวนผู้ร้องและ
ทายาทของนางบุญหนุนก็ไม่ทำให้การวินิจฉัยของผู้คัดค้านนั้นเปลี่ยนไปและผู้คัดค้านขอยืนยันคำ
วินิจฉัยเดิม ในส่วนนี้จะเห็นว่าเป็นการกระทำของผู้คัดค้านที่กระทบต่อสิทธิของผู้ร้องและทายาทของ
นางบุญหนุนแล้วและผลของการยืนยันของผู้คัดค้านว่าจะไม่ทำการเรียกผู้ร้องและทายาทของนางบุญ
หนุนย่อมทำให้ผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนนั้นได้รับความเสียหายอย่างแน่นอน เพราะย่อมทำให้
ข้ออ้างและข้อเถียงที่ผู้ร้องได้อ้างและเถียงเข้าไปในสำนวนคดีของผู้คัดค้านนั้นไม่ได้รับการพิจารณา
และการปฏิเสธไม่รับเอาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนนั้นก็ทำให้ผู้ร้อง
และทายาทของนางบุญหนุนได้รับความเสียหายแล้วโดยสภาพของการปฏิเสธ การกระทำในส่วนของ
การไม่เรียกผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนและการยืนยันว่าแม่จะเรียกผู้ร้องและทายาทของนาง
บุญหนุนมาก็จะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของผู้คัดค้าน การกระทำในส่วนนี้ของผู้คัดค้านนับได้ว่า
เป็นการกระทำหรือไม่กระทำ (ไม่กระทำก็ถือว่าเป็นการกระทำอย่างหนึ่ง) อันมีผลให้ผู้ร้องและ
ทายาทของนางบุญหนุนได้รับความเสียหายแล้ว ซึ่งตรงตามถ้อยคำและเจตนารมณ์ของ มาตรา ๑๔๖
ของ พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๔๘๓ ในส่วนที่เป็นความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของผู้
คัดค้าน การที่ศาลล้มละลายกลางมิได้วินิจฉัยความเสียหายของผู้ร้องในส่วนที่เป็นการกระทำของผู้
คัดค้านนั้นจึงนับได้ว่ายังมีได้วินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายให้ถูกต้องและครบถ้วนตามประเด็นที่ผู้ร้องยื่น

คำร้องและตามประเด็นที่ศาลล้มละลายกลางได้วินิจฉัยเอาไว้เองอีกด้วย

ประกอบกับในส่วนที่ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยในส่วนของความเสียหายที่เกิดจากคำวินิจฉัยของผู้คัดค้านนั้น ผู้ร้องเห็นว่ายังเป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย เพราะการที่ศาลนำเอาผลของคำพิพากษาของศาลในคดีที่ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอต่อศาลในคดีหมายเลขดำที่ สล ๓๘๖/๒๕๖๓ และหมายเลขแดงที่ ๘๘/๒๕๖๓ มาทำการวินิจฉัยแล้วสรุปเอาว่าผู้ร้องไม่ได้รับความเสียหายนั้น ถือว่าเป็นการวินิจฉัยข้อกฎหมายที่ยังไม่ถูกต้อง เหตุเพราะความเสียหายที่เกิดจากคำวินิจฉัยและคำสั่งของผู้คัดค้านในคดีนี้นั้นศาลจะต้องพิจารณาเอาจากช่วงเวลาและผู้คัดค้านมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ ศาลจะต้องพิจารณาว่าเมื่อผู้คัดค้านมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งออกมาแล้วนั้น ผู้ร้องและทายาทของนางบุญหนุนนั้นได้รับความเสียหายและถือว่าเป็นผู้เสียหายตามมาตรา ๑๔๖ หรือไม่ สำหรับในส่วนที่ผู้คัดค้านได้ยื่นคำร้องต่อศาลนั้นถือว่าเป็นขั้นตอนและกระบวนการในอีกชั้นหนึ่งซึ่งไม่อาจจะนำมาใช้ในการพิจารณาความเสียหายหรือความเป็นผู้เสียหายตามมาตรา ๑๔๖ ได้ เพราะมีเช่นนั้น หากเปรียบเทียบว่าหากเป็นคดีในลักษณะเดียวกัน แต่คดีหนึ่งผู้คัดค้านได้มีการยื่นคำร้องต่อศาล แต่ในอีกคดีหนึ่งผู้คัดค้านยังไม่ได้มีการยื่นคำร้องต่อศาล ทั้งที่ทั้งสองคดีนั้นเป็นเรื่องการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามมาตรา ๑๔๖ ก็จะกลายเป็นว่าศาลจะต้องพิจารณาและตัดสินแตกต่างกันอันถือว่ามีลักษณะที่ต่างกันเอง ดังนั้น ที่ถูกต้องแล้วนั้น ศาลจะต้องยึดเอาช่วงเวลา ที่ผู้คัดค้านทำคำวินิจฉัยหรือคำสั่งออกมาเป็นที่ตั้ง แล้วดูว่าผลของคำวินิจฉัยและคำสั่งนั้นทำให้ผู้ร้อง ได้รับความเสียหายหรือไม่เพียงใด โดยศาลจะต้องไม่นำเอาเหตุผลในเรื่องที่ผู้คัดค้านได้ยื่นคำร้องต่อศาลนำมารวมพิจารณาเพราะถือว่าข้อเท็จจริงในส่วนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๔๖ หากศาลนำเรื่อง การที่ผู้คัดค้านยื่นคำร้องต่อศาลนำมาพิจารณาว่าผู้ร้องไม่ได้รับความเสียหาย ก็เท่ากับว่าศาลนำ

ข้อเท็จจริงที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความบทบัญญัติของกฎหมายเข้ามาปรับบทกฎหมายซึ่งถือว่าเป็น
วิธีการตีความกฎหมายที่ไม่ถูกต้อง

สำหรับที่ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้คัดค้าน “มีลักษณะเป็นเพียง
ความเห็น” และความเห็นของผู้คัดค้านจะไม่มีผลในทันทีทันใด จึงไม่อาจจะก่อความเสียหายแก่ผู้ร้อง
ได้นั้น ผู้ร้องขอทราบเรียนต่อศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษว่า ความเห็นของผู้คัดค้านนั้นเป็นกระบวนการ
หรือขั้นตอนในทางกฎหมายซึ่งต้องทำตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน ดังนั้น ไม่ว่าจะเรียกชื่อคำสั่ง
ของผู้คัดค้านว่าคำสั่งหรือความเห็นหรือถ้อยคำอื่นๆก็ตาม แต่สาระสำคัญก็คือเมื่อผู้คัดค้านมีความเห็น
อย่างไรแล้ว ก็จะต้องดำเนินการตามความเห็นนั้นในลำดับต่อไป จะไม่ใช่ลักษณะเพียงแค่ให้ความเห็น
แล้วก็จบลงเดี๋ยวนั้นแต่อย่างใดและผลของการให้ความเห็นนั้นก็ส่งผลไปถึงที่ดินพิพาทในคดีนี้ที่จะไม่
สามารถปล่อยหรือคืนให้แก่ผู้ซื้อหรือผู้ร้องหรือทายาทของนางบุญหนุนได้ เพราะเมื่อผู้คัดค้านมี
ความเห็นออกมามีอย่างไรแล้ว สภาพบังคับก็จะเกิดขึ้นในทันทีไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ซึ่งสิ่งที่เห็นได้ชัดแจ้งก็
คือ ที่ดินพิพาทในคดีที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเอาไว้ก็ยังคงไม่ถูกปล่อยไปให้กับผู้ซื้อหรือผู้ร้องหรือทายาท
ของนางบุญหนุน ดังนั้น โดยสภาพของการให้ความเห็นของผู้คัดค้านนั้นย่อมนำมาซึ่งผลที่ทำให้ผู้ร้องถูก
กระทบสิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับที่ดินที่พิพาทกันในคดีล้มละลายนี้อย่างแน่นอน จะว่าผู้ร้องไม่ได้รับ
ผลกระทบใดๆเลยนั้นย่อมไม่ถูกต้อง ซึ่งหากนำไปเทียบกับกรณีถ้าผู้คัดค้านทำความเห็นว่าที่ดินที่พิพาท
นั้นไม่ใช่ของจำเลยแต่เป็นของผู้ซื้อหรือของผู้ร้องหรือของทายาทของนางบุญหนุน ก็จะได้เห็นความ
แตกต่างได้ชัดเจนว่าผู้ร้องก็ย่อมจะได้ประโยชน์จากความเห็นดังกล่าวของผู้คัดค้าน ซึ่งอย่างน้อยก็
จะต้องได้ประโยชน์ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งอย่างแน่นอน ฉะนั้นในทางกลับกันถ้าผู้คัดค้านมีความเห็นว่าที่ดิน

พิพาทเป็นของจำเลยผู้ร้องก็ย่อมจะต้องเสียประโยชน์ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งจดเดียวกัน และแม้ว่าความเห็นของผู้คัดค้านยังจะต้องนำไปดำเนินการในทางศาลต่อไปก็มีข้อที่จะนำมาวินิจฉัยว่าความเห็นดังกล่าวของผู้คัดค้านนั้นไม่ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย เพราะความเสียหายย่อมเกิดขึ้นทันทีที่ผู้คัดค้านมีความเห็นแล้วแม้ว่าความเห็นนั้นยังจะต้องนำไปให้ศาลรับรองอีกครั้งหนึ่งก็ตาม และการที่ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยว่าความเห็นของผู้คัดค้านยังไม่มีผลบังคับได้ในทันทีทันใด ก็แสดงอยู่ในตัวว่าความเห็นของผู้คัดค้านนั้นมีสภาพบังคับอย่างแน่นอนเพียงแต่อาจจะต้องรอหรือให้ผ่านช่วงเวลาตามเงื่อนไขไปก่อน อันถือเสมือนว่าความเห็นของผู้คัดค้านนั้นเป็นจุดเริ่มต้นหรือส่วนประกอบหรือองค์ประกอบแรกที่จะทำให้ความเห็นนั้นมีสภาพบังคับในลำดับต่อไป ฉะนั้นเมื่อสุดท้ายแล้วความเห็นของผู้คัดค้านจะต้องมีสภาพบังคับต่อไปหรืออาจจะต้องมีสภาพบังคับต่อไป ก็เท่ากับว่าความเห็นของผู้คัดค้านนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของสภาพบังคับ เพียงแต่ยังไม่ใช้สภาพบังคับในขั้นที่สุดเท่านั้น แต่ก็ต้องนับว่ามีสภาพบังคับไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งเกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน

ดังนั้น ที่ศาลล้มละลายกลางวินิจฉัยโดยอาศัยว่าสิ่งที่ผู้คัดค้านแสดงออกมานั้นเป็นเพียงความเห็นหรือเรียกว่าความเห็นและยังไม่มีสภาพบังคับในทันทีทันใดจึงเท่ากับว่าผู้ร้องยังไม่เกิดความเสียหายนั้น จึงนับว่าเป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนและผิดไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ๓. ด้วยเหตุผลดังกล่าวทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย จึงเป็นเหตุที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ควรรับอุทธรณ์ของผู้ร้องไว้พิจารณา เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและการรับวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวจะทำให้กระบวนการพิจารณาคดีดำเนินไปอย่างเป็นธรรมและคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดียังคงจะเป็นแนวบรรทัดฐานให้เป็นความรู้ เป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป ขอศาลโปรดอนุญาตรับคำอุทธรณ์ของผู้ร้องไว้พิจารณาด้วยจะเป็นพระคุณอย่างที่สุด

๑๕.

ควรมีควรวแล้วแต่จะโปรด

.....ผู้ร้อง

บริษัท

คำร้องฉบับนี้ข้าพเจ้า น.....ผู้ร้อง เป็นผู้เรียงและพิมพ์

.....ผู้เรียงและพิมพ์

บริษัท